

Kázání Bystřička, Růžďka 11.12.2022 **Právě pro tuto chvíli...** (vstup 448)

Introit: **Přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám. (list Jakubův 4,7 b)**

Píseň 444

Modlitba

Čtení: Lukáš 13, 22-30

Píseň 432

Text kázání: list Jakubův 2, 8-13

Milí přátelé, bratři a sestry,

je opravdu málo těch, kteří budou spaseni? Takto se ptali učedníci Ježíše. Jak bychom na takovou otázku odpověděli my, když bychom byli tázáni? Kolik lidí bude zachráněno pro věčný život a kolik lidí se bude věčně trápit v místech, **kde je pláč a skřípění zubů?** Můžeme jistě říct, sto křesťanů, sto názorů. Ti nejliberálnější věří, že nakonec budou zachráněni pro věčnost všichni lidé, vždyť Kristus zemřel přece za celý svět. Ti nejradikálnější řeknou, že to budou pouze ti, kteří dokáží bezvýhradně následovat Pána Ježíše, budou naplněni Duchem svatým a v jeho moci dokáží stoprocentně umrtvovat hříšné sklony a žít v dokonalé kázni a bázni. Která pravda se vám více líbí? Ke kterému názoru se spíše kloníte? A budou spaseni i ti, kteří soustavně ubližují druhým a nehodlají to měnit? A na druhou stranu, kolik lidí, potažmo křesťanů může říci, podařilo se mi dosáhnout dokonalosti v Kristu? Kde je tedy pravda?

Pravda je Kristus. A tak se vraťme k Němu. Vraťme se k tomu, co On odpověděl na otázku: **„Pane, je opravdu málo těch, kteří budou spaseni?“** Pán Ježíš tuto otázku záměrně ponechává otevřenou. Proč? Protože chce probudit člověka k aktivitě. V době adventu se bavíme o přicházejícím Ježíši, nicméně naše čekání na Spasitele nemá být čekáním pasivním. Tady jsem, Pane, a teď čekám, až si pro mě přijdeš, jako pro dítě ve školce. Koneckonců i ten Zacheus, o kterém jsme mluvili minulou neděli, vyšel Pánu vstříc, vyšel z domu, vylezl na strom. Něco udělal, risknul to. Přiblížil se nějakým způsobem k Bohu a Bůh se přiblížil k Němu. To samé potřebujeme udělat právě i my. Jak?

Pán Ježíš poskytuje návod, co udělat pro svou spásu: **„Snažte se vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou schopni. Jakmile už jednou hospodář vstane a zavře dveře a vy zůstanete venku, začnete tlouci na dveře a volat ‚Pane, otevři nám‘, tu on vám odpoví: ‚Neznám vás, odkud jste!‘** Jak moc úzké jsou tyto dveře do Božího království? Jsou to osmdesátky, či snad šedesátky. Anebo ještě užší? A projde tudy člověk nad 100 kg, nebo musí mít pod 80 kg? O kilogramech a ani o jiných rozměrech to moc nebude. Přesto **se mnozí budou snažit vejít, ale nebudou schopni.** Co člověka uschopňuje projít těmito úzkými dveřmi a co ho naopak činí neschopným, přestože se tak snaží vejít? V té odpovědi Pána Ježíše jsou dvě zásadní věci. Tou první je, že tyto dveře milosti nebudou otevřeny neustále. Jednou se zavřou a pak už nebude žádná možnost vejít. A ta druhá nám ukazuje, co je tou neschopností vejít. Ti, kteří po uzavření dveří zůstali venku, ačkoliv se předtím mnohokrát snažili vejít, i když budou tlouci na ty dveře a domáhat se vstupu, Pán odpoví: **„Neznám Vás, odkud jste.“** A přestože tito budou říkat, **jak to, že nás, Pane neznáš, vždyť jsme s tebou pili, na našich ulicích jsi učil, na tvé bohoslužby jsme chodili,** tak stejně tito uslyší, **neznám vás.** Koho Pán zná a koho nezná? Je to jen o vztahu s Ním, jestli se k Němu modlím, jestli se Jím nechám vést, jestli se nasazuji pro dobrou věc? Anebo je to ze strany Pána Ježíše myšleno ještě i jinak? Přestože vás znám, tak se k vám neznám, protože se za vás stydím. Stydím se za vaše jednání. Další slova Pána Ježíše se spíše kloní tedy k tomu druhému. **„Neznám vás, odkud jste. Odstupte ode mne všichni, kdo se dopouštíte bezpráví.“** Dle tohoto slova tedy nezáleží na tom, zda jsem členem církve, jestli jsem pravidelný účastník bohoslužeb, jestli se modlím, jestli sloužím Pánu svými talenty (o tom je jiné podobeství), ale to, jestli se dopouštím bezpráví. Co to je bezpráví? V řečtině, ve které byl nový zákon napsán, je k slovu bezpráví použit výraz **Hádikias.** Trochu nám to rezonuje se slovem **Hádes,** což znamená podsvětí, i ten kořen had je velice zajímavý. Hadí plémě, to jsou slova, která také Ježíš používá, když odsuzuje hříšné jednání. Chovat se jako had, úlisně, podlézavě, štípat hadím jedem, otravovat ovzduší. To k tomu všemu jistě patří. Nicméně to slovo **Hádikias** se dá přeložit krom slova bezpráví také slovy **křivdit, urážet, činit někomu škodu, poškozovat, ubližovat.** Jinými slovy, kdo je takové povahy a charakteru, kdo má srdce obrostlé takovýmto obroublým tukem, ten se může snažit, jak chce, neprojde těmi úzkými dveřmi do Božího království. Pán říká: **„Snažte se vejít úzkými dveřmi.“** Usilujte o změnu vašich postojů. Jestli někomu křivdíte, přestaňte to dělat, jestli na někoho pouštíte síru, jak byste chtěli vejít do království pokoje? Jestli někoho urážíte, protože se sami cítíte ukřivdění, kam

myslíte, že taková cesta vede? Do Božího království? Rozhodně ne! Jestli někoho poškozujete, jak byste chtěli být ospravedlněni? Jestli někomu ubližujete, slovy nebo i jinak a nehodláte to změnit, jak byste chtěli **projít úzkými dveřmi**? S takovouto výzbrojí, s těmito vašimi „osvědčenými“ zbraněmi, s vašimi tvrdými lokty, širokými rameny a siláckými řečmi, s vašim vyhrožováním a hněvivostí, pokud s tímto chcete projít úzkými dveřmi do Božího království, tak vám garantuji, že to není možné. Je to podobné jako když jdete svědčit k soudu. Musíte projít elektronickou závorou, detektorem kovů, neprojdete, máte-li něco, co může ohrožovat život druhých. To všechno je třeba odhodit. Odhodit, dokud je čas, než se dveře navždy zavrou! Změnit své smýšlení, dokud je čas. Činit pokání ze zlých věcí, přestat být zlý a hněvivý člověk, přestat myslet jen na sebe, litovat takového jednání, uznat před Ježíšem, že nejsem hoden a prosit Ho o milost, která proměňuje k tomu, abych se stal milosrdným člověkem. Jen tak je možno projít úzkými dveřmi dříve, než se zavrou.

Kdo tedy bude nakonec spasen? Zdá se nám, že ten nárok je příliš vysoký na to, abychom dokázali projít těmi úzkými dveřmi? Četli jsme v tom Jakubově listě: **Kdo by totiž zachoval celý zákon, a jen v jednom přikázání klopýtl, provinil se proti všem. Vždyť ten, kdo řekl: ‚Nezcizoložíš,‘ řekl také: ‚Nezabiješ.‘ Jestliže necizoložíš, ale zabiješ, přestupuješ zákon.** Někdo si řekne, uť, tak to jsem z obliga, nezabím, ani nekradu a necizoložím. Jenže jsme četli, že přestupek proti zákonu je, už i někomu stranit, druhého zavrňovat, posuzovat nesprávně. A kde je nějaká lež, byť malá? Nebo závist, či nenávisť? A k tomu zabíjení Pán Ježíš říká, **už pouhá zlá myšlenka proti druhému je hříchem, a co teprve slovo, které ubližuje, nebo třeba pomluva?** O cizoložství Pán také říká, že **už ten, kdo toužebně pohlédne na jinou ženu, tak už s ní ve svém srdci zcizoložil.**

Někdo, milí přátelé, máme problém s dodržováním jednoho přikázání, druhý zase s dalším. Kdo může být dle tohoto Zákona zachráněn? Ani jeden, neboť **všichni porušujeme Boží přikázání.** Stačí jedno přikázání porušit a je tím porušen celý zákon. Můžeme si myslet, že budeme ospravedlněni za to, že dodržíme devět přikázání z deseti? Když překročíte rychlost a chytne vás policejní kontrola, bude na vaši obhajobu stačit říct, že devětkrát jste předtím jeli podle pravidel? Víme, že to stačit nebude. Asi třikrát už mě také chytili. Jedno jsem si u toho uvědomoval. Že mi nepomůže se s policajty hádat, být nevrlý. Vždy se mi oplátilo být vlídný, pokorný, s postojem, že si uvědomuji, že jsem to přestřelil a že trest přijímám. Díky tomu jsem vždy dostal pokutu s nejnižší sazbou. Díky tomu jsem došel milosrdenství. Stejně jako každý řidič v provozu někdy poruší pravidla, stejně tak **nejsme schopni dodržet celý Zákon desatera.** Nicméně přesto můžeme u Boha dojít milosrdenství. Jak? Tím, že budeme před Ním pokorní a budeme vděční za to, že tu pokutu za nás Kristus sám zaplatil na kříži. A díky této úlevě a radosti, bychom pak my sami měli jít a milosrdenství prokazovat. Už ve Starém zákoně Bůh říká, že **prokazovat milosrdenství, je víc než obět’.** A pokud nám bylo prokázáno milosrdenství Boží, ale my sami toto Boží odpuštění nepředáváme dál druhým, pak platí to, co říká dále Jakub: **Na Božím soudu není milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem.** Pokud činíme bezpráví a ubližujeme druhým, pak je zde otázka, zda je naše víra opravdová. Zda nakonec skutečně nezůstaneme před těmi dveřmi, protože nebudeme schopni vejít. Uvědomujeme-li si ale, jak velké milosrdenství nám Bůh prokázal v Pánu Ježíši, pak by nás to mělo přivést k vděčnosti A budeme-li vděční, pak s radostí budeme prokazovat milosrdenství druhým, a nikoliv jim křivdit a činit bezpráví.

A tak, milí přátelé, i když Pán Ježíš nechává otázku toho, kolik lidí bude spaseno otevřenou, můžeme mít naději, že pokud budeme činit milosrdenství, pak jednou na Božím soudu bude prokázáno nám. Neboť **milosrdenství vítězí nad soudem.** Amen.

Modlitba píseň 506

Slovo poslání: Ale vy, milovaní, budujte svůj život na přesvaté víře, modlete se v Duchu svatém, uchovejte se v lásce Boží a očekávejte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k věčnému životu. (Juda 1, 20-21)

Požehnání: A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení lidské, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši, našem Pánu. Amen. Píseň 748